

"මට ඒ හැඟීම දැනුණ විදිය කියන්න විචිත නෑ....."

ආදරයේ 'පළමු පාඩමෙන්ම' සලෙස්කට්ට හොදරටු දුරියක්...

මධුහාරී කොඩිතුට්ටිකා

පරණ පරපුරට හෙතරත්ගොඩ. වැඩිහිටි පරම්පරාවට ගම්පහ. මිලේනියම් පරපුර ගම්පහ හඳුන්වන්නේ ගම්පහ කියලා නෙවෙයි, ජී පහ කියලා. දහස් සංඛියාන යොවුන් ළමාවරුන්ගේ ටියුෂන් පුරවරය. බිත්ති හතර නංවන ලද ටකරන් මඩුවලින් පටන් ගෙන ඒසී මැෂින් යට සිට ඕසෝන් රකින්නට කියා දෙන්න හදන ෆැන්ටසියමය ඇලුස්ගේ විශ්වලන්තය 'ගම්පහ'. ඇත්තටම ගම්පහ කියන්නේ උප සංස්කෘතියක්. සමාජ විද්‍යාව හදාරන අයෙකුට අත්දැකීම් ගොන්නක්.

මහා සංස්කෘතියේ අධි විනිශ්චිත, පෙර

ක්. ඒ නිදහස් ජීවිතේ හැමදාම නිරවේලා හිටපු කෙනෙක් විතරයි. ඒ හැඟීම කොහොම එකක් ද කියලා දන්නේ එක්වැරේ ගේ ආරක්ෂිතයි. ඒත් කිසිම කෙනෙක්ට හැම තිස්සෙම එක්වැරේ ගෙයක ඉන්න බෑ. එක්වැරේගෙයින් එළියට බැහැපු ගමන් දැනෙන හුළංකෝඩෙට මුහුණ දෙන්න ඔවුන්ගේ අත්තටු ශක්තිමත් නෑ. අපේ රටේ සාම්ප්‍රදායික බමුණු මතවල ඉඳන් සමහර දෙමාපියන් දියණියන් හදන්න ගෙවල් ඇතුළේ "නාභිය නොදක්වා" සළු ඇද බොලට දක්වා මනෝරාජික ෆැන්ටසිය තුළ සහේලිගේ ජීවිත කතාවේ පළමු බේදවාචකය වුණේත් ඒක.

කරලා එන්න ඕන වෙලාවයි තැනයි කිව්වා. ලිංගික සම්බන්ධතා තියන්න කලින් බිලු ෆිල්ම් බලලා ඒ තියන විදියට මාත් එක්ක එයා හිටියා.

ඒත් එක දවසක් එයා එයාගේ යාළුවොත් එක්ක ගෙන ඇවිත් තිබුණා. එතන දෙන්නෙක් හිටියා. මට එදා ඒ තුන් දෙනා එක්කම ඉන්න වුණා. ඒවත් විඩියෝ කරන බව මම හරියටම දැන ගත්ත පස්සෙ. එයා ඒවා ඉන්ටර්නෙට් දැමීමේ හැකි වුණාට ඒවා මිනිස්සුන්ට පෙන්නලා සල්ලි ගන්නවා.

මට දැන් මේ හරා වළෙන් ගොඩ ඒමක් නෑ. රටේම පිරිමි මාව දන්නවා. මම කවුද කියලා දන්නවා. ඇත්තම කිව්වොත් මම දැන් ගෙදරත් එක්ක ගනුදෙනු නෑ. අම්මලත් එක්ක රණ්ඩු වෙලා බෝඩිමක නැවතුනා. එතන ඉන්නෙත් මම වගේ කට්ටිය. මගේ අතට හොඳට සල්ලි ලැබෙනවා. කාලා බීලා ඉන්නවා. එව්වරයි.

එතකොට ඉස්සරහට මොකද කරන්න හිතාගෙන ඉන්නෙ? (ඒ ප්‍රශ්නය මගෙන්)

ඉස්සරහට මට මොන අනාගතයක්ද? ඇත්තෙන්ම එය ඇය අත්දුටු බේදවාචකයක් පමණක්ම නොවේ. ගම්පහ පමණක් නොව රටේ බොහෝ ප්‍රදේශවලින් මෙවැනි කතා අසන්නට ලැබෙන්නේය. කලකට පෙර පිටිසර ගම්මානවල තරුණියන් විවාහ කර ගැනීමට පොරොන්දු වී ලිංගික ශ්‍රමිකයන් ලෙස යොදා ගැනීම බහුලව සිදු වීණි. මෙය අතීත කතාවේ වර්තමාන දිගුවයි. ආදරය මේ සඳහා යොදා ගන්නා 'ඇම' වීම බේදවාචකයයි.

සකල සිරිත් පිරි මේ සිරිලකේ සාක්ෂරතාව ඉහළ මට්ටමෙන් තිබුණ ද ලිංගික දැනුම, පරිගණක සාක්ෂරතාව ඇත්තේ ඉතා පහළ මට්ටමකය. අපේ රටේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළ (ද්විතීය අධ්‍යාපනය) ලිංගික අධ්‍යාපනය යනු ජීව විද්‍යා පාඩමක් නොව සෞඛ්‍ය පාඩමක්ය. සෞඛ්‍යය විද්‍යාව තුළින් බැර

නම් රොකට් විද්‍යාව තුළින් හෝ ලිංගික අධ්‍යාපනය දෙනවා නම් එය විශිෂ්ටය. එහෙත් අපේ රටේ පාසල් තුළ ලිංගික අධ්‍යාපනය ලබා දෙන්නට කිසිවකුගෙන් උනන්දුවක් නැත. සරලවම කියනවා නම් පිරිමි ළමයින්/ ගැහැනු ළමයින් ලිංගික අධ්‍යාපනය ලබන්නේ නිල් විභූපට ආශ්‍රයෙනි. ඔවුන් ඊළඟට ලිංගිකත්වය යැයි හඳුනා ගන්නේ එකී ෆැන්ටසියමය මනෝ ලෝකයයි. දෙවැනි කරුණ නම් ලංකාවේ ලිංගිකත්වය යනු කෑම බීම නිදා ගැනීම වැනි සාමාන්‍ය ජීව විද්‍යාත්මක අවශ්‍යතාවක් නොව විකුමයකි. මැජික් එකකි. පිරිමි ළමයින් සම්බන්ධයෙන් නම් එය පරම වීර විකුම නිර්භීත ක්‍රියාවක් වැනි මනෝ විකාරයකි. තුන්වැනි කරුණ නම් ලංකාවේ සමාජීය චින්තනයේ ඇති අවිනිත, මිලේච්ඡු මානසිකත්වයයි. රටක භාෂාව තුළින් පෙන්වා දෙන්නේ ඒ රටේ ජනතාවගේ චින්තනයයි. 'බඩුව, කල්ල, බඩ්ඩ' වැනි කාන්තාවන් හැඳින්වීමට යොදා ගන්නා වචන හෙළි කරන්නේ එකී චින්තනයයි. 'බඩුව, කල්ල, බඩ්ඩ' යන වදන් තුළ ඇත්තේ 'භාණ්ඩයක් යන අර්ථය. එනම් පරිභෝජනය කිරීමට ඇති දෙයක් මිස මනුෂ්‍ය ආත්මයක් නොවේ. සරලවම කියනවා නම් 'ඒකි කෙල්ලෙක්' කියනා විට දැනෙන මානුෂික හැඟීම 'ඒකි බඩුවක්' කියනා විට හඟෙන්නේ නැත. එමෙන්ම ලක් බසේ කොතැනකවත් පිරිමි කෙනෙක්ට 'ඒකා බඩුවක්' කියන්නේ නැත. එතැන ඇත්තේ වැඩිවසම් බමුණු චින්තනයයි.

ලංකාවේ තිබෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමයට පින් සිද්ධි වෙන්න අපිට ඇත්තේ ගිරාපෝතක දැනුම මිස ප්‍රායෝගික දැනුම නොවේ. ඒ නිසා අපි ප්‍රායෝගික ජීවිතයේ බොහෝ දේ ඉගෙන ගන්නේ මඟපෙන්වීම් රහිත ස්වයං අධ්‍යාපනය තුළිනි. නිවැරදි මඟ පෙන්වීමක් රහිතව ලද ස්වයං අධ්‍යාපනයේ දුර්වලතා රැසක් ඇති වේ. අද රට මුහුණ දෙන සයිබර් අපරාධවලට මූලික හේතුව වන්නේ ද එයයි. ඇයගේ කතාව අපට කියා දෙන්නේ ඒ පාඩමයි.

විනිශ්චය කළ වික්ටෝරියානු සදාචාරවාදය ඔළුවෙන් හිටුවන්න ගම්පහ උප සංස්කෘතිය සමත් වෙනවා. මනෝරාජික යුනෝපියානු සංස්කෘතික හෙප්ටොනි මිලේනියම් පරපුර කනපිට හරවනවා. සවේනනිකව නැති නම් අවේනනිකව ඔවුන් පශ්චාත් නූතනවාදී අදහස් මත ලිංගික නිදහසේ ලාලසාව සොයා යනවා.

සෙනසුරාදා, ඉරිදා දවස්වල ගම්පහ රූමි පුල් කතා ඇහෙන්නෙන්, විකේන්ඩ් එකේ. කොන්ඩම්, පෙති හොඳට විකිණෙනවා කියන්නෙන් ඒකයි. සදාචාරවාදී කඩතුවාවෙන් එපිට ඔවුන් ජීවිතය විඳිනවා. මේ කියන්න යන්නේ සාම්ප්‍රදායික ලෝකයේ ඇසින් සැහෙන තරමට වසන් වෙව්ව මිලේනියම් පරපුර ද නිහඬ වෙව්ව කතාවක් ගැන.

අපි ඇයට සහේලි යැයි කියමු.

'මගේ නම ගම දන්න එපා. මම මගේ කතාව කියන්නම්. මම වැට්ටිව වළේ තවත් කෙල්ලෙක් වැටෙනවා දකින්න මම කැමැති නෑ.'

මම හැදුණ ගෙදර ඇතුළෙමයි. ගෙදරින් ඉස්කෝලෙට. ඉස්කෝලෙන් ගෙදරට. එතැනින් එහාට මම ලෝකයක් දැනන් හිටියේ නෑ. ඒ ලේවල් කාලේ කියන්න මට හම්බ වෙව්ව තැන්ම

"ඉතින් මම මට ලැබීවිච නිදහසෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන ගත්තා. මට එයාව හම්බ වුණේ ක්ලාස් එකේදීමයි. මට ඒ හැඟීම දැනුණ විදිය කියන්න වචන නෑ.

"මම ඇත්තටම සෙක්ස් ගැන කිසිම දෙයක් දැනන් හිටියෙ නෑ. කිසිම දෙයක් මම සෙක්ස් කියලා හිතන් හිටියෙ ෆිල්ම්වල දැක්ක හාදු දෙන එක විතරයි.

අම්මලා පංතිවලට දන්න සල්ලි මම එයාට වියදම් කරා. ලිංගිකත්වය කියන්න මොකක්ද? කියලා නොදැන හිටිය මට මේක අමුතු අත්දැකීමක් වුණා.

තරහ වෙලා සතියකට පස්සෙ මගේ ක්ලාස් බැග් එකේ පෙන් එක තිබ්බා. ඒකෙ හිටියෙ කවුරුවත් නෙවෙයි, මම. එයා මා එක්ක තිබ්බ ඔක්කොම ලිංගික සම්බන්ධතා විඩියෝ කරලා.

මම එයාට කෝල් කරාම ඔර්ජිනල් විඩියෝ එක ඕන නම් නැතකට එන්න කිව්වා.

මමත් ඉතින් ගියා. එයා මාව බය කළා විඩියෝ එක ඉන්ටර්නෙට් දානවා කියලා. සම්බන්ධෙ දිගටම තියාගෙන යමු කියලා. මම බයටම කැමැති වුණා.

එයා එයාට ඕනෙ වෙලාවට මට කෝල්

